

forvære den uheldige og trykkede Stilling, hvori Møllerne som bekendt ere komne ved Mølleneringens Frigivelse her i Landet, ja det maa endog bestræbes, at mange Mølleres Eksistens netop derved vil blive sat paa Spil. Det er imidlertid ikke alene Møllerne der ville komme til at lide ved en toldfri Indførsel af Ris og Risengryn, men ogsaa for Landbostanden vil det have stor Betydning, naar de nævnte Artikler kunne indføres fra Udlandet uden nogenformig Afgift, vil Virkningen deraf blive den, at Risengryn og Rismel kunne sælges til Forbrugerne omtrent ligesaa billige som Byggryn og Bygmel, hvorefter den naturlige Følge vil være, at Uffættningen af Byggryn og Bygmel betydelig formindskes, og at Sæden (i formålet) Stands vil blive ført til Udlandet, hvorved Affaldet (Klid og Svinemel) vil gaa tabt en Omstændighed, der utvivlsomt vil være til Tab og Skade for Landbruget her i Landet. Ved Mølleneringens Frigivelse i sin Tid blev den Tanke ogsaa gjort gjældende, at Sæden saavidt mulig skulde formales her i Landet for at bevare Affaldet til Fordel for vort eget Landbrug.

Saa vidt os bekendt begribe de paagjældende værende Medlemmer af Folkethinget deres Ændringsforslag (om toldfri Indførsel af Ris og Risengryn) derpaa, at disse Artikler ere af væsentlig Betydning for den arbejdende og fattigere Klasse, hvorfor dette Forbødsbrev kunne holdes til en saa billig Pris som muligt, men denne Opfattelse af Sagen støtter sig efter vor Mening ikke paa nogen egentlig Sagkundskab, thi det er en Kjendsgjerning, som vist ingen Sagkyndige ville drage i Tvivl, at Byggryn og Bygmel netop ere mere værdifulde Stoffer end Risengryn og Rismel i Forhold til Mængden, og det kan derfor ikke siges, at Arbeidsklassen eller den mindre formuende Klasse i og for sig vinder Noget fremfor Andre ved den tilfattede Toldfrihed.

Det vi bede om, at der maa blive taget Hensyn til dette vort Andragende, mere vi det haab, at det høie Folkething vil støtte Regeringens Forslag, saaledes, at den nugjældende Indførselstold af Ris og Risengryn, der formentlig ingenlunde kan anses at være for høj, bliver uforandret i den paatænkte nye Toldlov.

Roskilde By og Omegn, den 1. December 1871.

Allerærbødigst

L. C. Lassen, Roskilde. C. Wied, Roskilde. C. L. Müllen, Roskilde.
 P. Petersen, Thune Mølle. P. Mathsen, Sopperstov Mølle. S. D. Møllerup, Lade-
 gaards Mølle. R. Andersen, Wintre Mølle. C. Jensen, Wintre Mølle. S. Jensen,
 Wintre Mølle. C. Falck, Wintre Mølle. W. Hansen, Roskilde. Over Jørgensen's
 Enke, Haraldsborg Mølle. R. Thomisen, Roskilde. S. R. Struer, Rasmølle. P. Chr.
 Larsen, Roskilde. S. Rasmussen, Cathrinehaab Mølle. R. H. Meng, Bille Mølle.
 S. Chr. Jensen, Hule Mølle.

33. (Løbe-Nr. 126—127: Salt.)

(1871. 38—39. 126-127) 83

Andragende til Rigsdagen fra d'hr. Jacob L. Brønne og Carl G. I. Petersen
 Chefer af Saltfogeriet i Nykjøbing i Sjælland.

— I en Tid, hvor der tales saa meget om at opbjelpe Industri og Fabrikdrift her i Landet, og hvor navnlig Kjøbstæderne ere henvisne til at søge at hæve sig paa den Maade, fremkommer det nævnte Lovforslag, hvorefter et Naaprodukt foreslaas ansat til en Told der snues mindre end den paa Fabrikatet, men som i Virkeligheden omtrent er lige med dette. I Forslaget er nemlig Tolden paa urent, raat Stensalt efter Løbe-Nr. 126 ansat til 0.45 β . pr. P. (nu 0.40 β .) medens Tolden paa raffineret Salt, som hidtil foreslaas til 0.5 β . pr. P. Tolden paa Stensalt blev ved Toldlov af 14de Jult 1863 forhøjet med over det treobbelste Beløb, nemlig fra 7 Mk. 8 β . til 25 Mk. pr. 1000 P., og nu foreslaas den atter hertiligere forhøjet. Derimod er Tolden paa det rensede Salt, der tidligere var 7 Mk. pr. Tønde, saavel